

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9C/229/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115213950
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8115213950.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobkyne: M. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. X, XXX XX K., právne zastúpených ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25 , 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátska kancelária, JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o určenie neprijateľnosti poplatku a vydanie bezdôvodn.obohat., takto

rozhodol:

I. Žalobu v časti o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v bode 8 Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.01.2013 zamietá.

II. Žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 451,46 €, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. O náhrade trov konania rozhodne súd v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Návrhom došlým súdu dňa 20.05.2015 sa žalobca domáhal nárokov uvedených vo výroku tohto rozsudku, teda

- a) určenia neplatnosti Dohody o poskytnutí služby,
- b) vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 451,46 €.

Žalobca uviedol, že so žalovaným uzavrel dňa 14.01.2013 Zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej súčasťou je Dohoda o poskytnutí služby uvedená v bode 8 Zmluvy. Žalobca má za to, že táto Dohoda je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Žalobca v žalobe ďalej namietal, že zmluva neobsahuje zákonom vymedzené zmluvné náležitosti a to konečnú splatnosť úveru a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a preto je poskytnutý úver bez úrokov a bez poplatkov, z ktorého dôvodu mal žalovaný právo iba na vrátenie poskytnutej istiny a preplátok vo výške 451,46 € predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobcu.

- Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 18.11.2015, v ktorom uviedol, že:
- Dohoda o poskytnutí služby je v súlade s Občianskym zákonníkom,
  - Požiadavka na vydanie bezdôvodného obohatenia je v rozpore s Občianskym zákonníkom,
  - pohľadávka na vydanie bezdôvodného obohatenia je premlčaná.

Súd vo veci vykonal dokazovanie obsahom súdneho spisu a s prihliadnutím na tvrdenia účastníkov konania zistil nasledujúce:

Dňa 14.01.2013 mala byť medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom podpísaná Žiadosť/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1200 €.

Článok 5. Zmluvy podpísanej žalobcom dňa 11.01.2013 uvádza RPMN úveru - 70%.

Článok 6. Zmluvy podpísanej žalovaným dňa 14.01.2013 uvádza RPMN úveru - 68,27%.

Článok 8. Zmluvy o revolvingovom úvere obsahoval Dohodu o poskytnutí služby.

Podľa karty klienta bola žalovaným žalobcovi poskytnutá suma - 1200 € - 172,79 €, teda suma 1027,21 € a žalobca ku dňu 24.03.2015 uhradil sumu 1609,87 € a ku dňu podania žaloby sumu 1478,67 €.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k nasledujúcim skutkovým a právnym záverom:

(N)existencia úverovej zmluvy

Je nesporné a účastníci konania to nepopierali, že žalobcovi bol vyplatený úver v sume, ktorá je uvedená vyššie. Zároveň však je zrejmé, že údaje o RPMN uvedené v bode 5 Žiadosti/Zmluvy a v bode 6 Žiadosti/Zmluvy sú rôzne.

Procesný súd potrebuje upozorniť na to, že obdobná vec bola riešená aj v rozhodnutí Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/244/2013-29 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina 11Co/103/2014. V tejto veci bola riešená otázka rozdielnosti RPMN v návrhu žalovaného a v samotnej zmluve. Krajský súd Žilina dospel k záveru, že v danom prípade ide o spotrebiteľský úver, ktorého podstatnou náležitosťou je dohoda o výške RPMN. Z dokazovania vykonaného prvostupňovým súdom, ktorá skutočnosť spochybnená nebola, vyplýva, že výška RPMN je iná v návrhu na uzavretie zmluvy ako v jej akceptácii. Z hľadiska zmluvného práva je irelevantné, či táto zmena je pre spotrebiteľa výhodná alebo nevýhodná, podstatná je skutočnosť, že návrh nebol prijatý bezvýhradne. V danom prípade okresný súd správne aplikoval § 44 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Z uvedených dôvodov dojednanie o RPMN nemožno považovať za platné zmluvné dojednanie, keďže v danom prípade chýba bezvýhradná akceptácia návrhu a k zmluvnému konsenzu medzi zmluvnými stranami nedošlo.

K vyššie uvedenému názoru Krajského súdu v Žiline, s ktorým sa procesný súd v zásade stotožňuje, tento dodáva, že podľa

§ 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka - Prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy, ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

§ 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka - Včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

§ 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka - Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

V zmysle vyššie citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka ako aj zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je uvedenie RPMN podstatnou náležitosťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorej neuviedenie v zmluve (ak zmluva inak vznikla) je napr. sankcionované tým, že takáto zmluva je bez poplatkov a bez úrokov.

Je teda zrejmé, že v prípade, ak zo strany adresáta návrhu na uzavretie zmluvy dôjde k zmene RPMN, dochádza tým k zmene podstatnej náležitosti Zmluvy a takúto odpoveď je treba považovať za nový návrh. Následne preto, aby došlo k uzavretiu Zmluvy s takouto novou RPMN, je potrebné túto odpoveď chápať ako návrh Zmluvy, ktorý musí byť opätovne prijatý pôvodným navrhovateľom Zmluvy, teda dlžníkom. V

uvedenom prípade k tomu nedošlo, preto treba mať za to, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sú predmetom tohto konania, uzavreté neboli.

Na vyššie uvedenom závere nič nemení ani ustanovenie Čl. 2 bodu 2.1 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere, podľa ktorého: „... Veriteľ je oprávnený po vyhodnotení údajov o Dlžníkovi výšku úveru jednostranne znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru ako Dlžník uviedol v bode 5. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere bez toho, aby to znamenalo porušenie povinností zo strany Veriteľa.“

Predmetné ustanovenie treba v prospech žalovaného spotrebiteľa vykladať spôsobom vyššie uvedeným (ako novú ofertu) inak by išlo o neplatné ustanovenie z dôvodu rozporu s § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka (Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.) pre rozpor s § 44 ods.2 Občianskeho zákonníka.

V rámci právnej argumentácie poukazuje súd aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/768/2014 s argumentáciou ktorého sa plne stotožňuje -

„Okresný súd aplikáciou ustanovení Občianskeho zákonníka o všeobecných náležitostiach návrhu na uzavretie zmluvy dospel k záveru, že nakoľko bod 5. návrhu na uzavretie revolvingovej zmluvy je návrh, ktorý bol odporkyňou adresovaný navrhovateľovi s určitými konkrétnymi požiadavkami, avšak navrhovateľ tento návrh prejednal s tým, že podmienky uverejnil a uviedol v bode 6. tejto žiadosti, čo nazval zmluvou o revolvingovom úvere, že fakticky išlo o odmietnutie návrhu odporkyne (teda návrhu nazval zmluvou o revolvingovom úvere, že fakticky išlo o odmietnutie návrhu odporkyne (teda návrhu ako bol formulovaný v jej žiadosti v bode 5.) v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka a zároveň išlo o nový návrh navrhovateľa na uzavretie zmluvy. Pretože údaje o schválenom revolvingovom úvere obsahujú iné dojednania, výhrady a zmeny, ktoré súd chápal ako odmietnutie pôvodného návrhu, kde požadovala odporkyňa 1.500,00 eur úver za tam bližšie konkretizovaných podmienok, avšak navrhovateľ odporkyňi podľa týchto údajov poskytol úverový limit 1 350,00 eur za iných podmienok, než pôvodne odporkyňa žiadala, takéto údaje smerom k odporkyňi súd považoval za nový návrh, pričom nebolo preukázané, či odporkyňa akceptovala tento nový návrh, teda či ho prijala tak, ako vyžadujú všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka v zmysle § 43a a nasl.. Súd mal zato, že nedošlo k písomnému uzatvoreniu úverovej zmluvy, teda k platnému uzatvoreniu zmluvy medzi účastníkmi konania z hľadiska formy v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Navrhovateľovi zrejme uniklo, že aj v kontexte odsekov 1. a 2. bodu 2., na význam ktorých poukazuje v odvolaní, niet pochýb o tom, že pre platnosť zmluvy o revolvingovom úvere z hľadiska jej formy sa v danom prípade vyžaduje písomná forma. Takto si to vymienil Veriteľ v bode 2.1. Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s. r. o. , pričom ako je tu uvedené, uzatvára sa na formulári Veriteľa, ktorý je zároveň žiadosťou o poskytnutie revolvingového tu uvedené, uzatvára sa na formulári Veriteľa, ktorý je zároveň žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru aj zmluvou o revolvingovom úvere. Pre vznik zmluvy sa vyžaduje podpis oboma zmluvnými stranami teda dlžníkom a veriteľom, prípadne aj spoludlžníkom/mi. Ak „údaje o požadovanom revolvingovom úvere“ (bod 5. Žiadosti/Zmluvy) sú odlišné od „údajov o schválenom revolvingovom úvere“ (bod 6. Žiadosti/Zmluvy) z dôvodu, že žiadateľ o úver (dlžník) žiadal poskytnúť vyšší úver, než mu veriteľ schválil, potom napriek tomu, že bod 2.1. Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o. s takouto situáciou uvažuje, a možno dodať, že priamo obsahom Žiadosti/Zmluvy v bode 7. je zahrnuté „vyhlásenie dlžníka o tom, že berie na vedomie, že ním požadovaná čiastka úveru je maximálna a že veriteľ je oprávnený pri posúdení schopnosti dlžníka aj spoludlžníkov splácať požadovanú výšku úveru jednostranne znížiť, upraviť výšku, počet a splatnosť jednotlivých splátok úveru, RPMN úveru, pričom výška úrokov a RPMN nebude vyššia než v prípade úveru požadovaného dlžníkom v bode 5. bez toho, aby to znamenalo porušenie povinností zo strany veriteľa,“ správny je názor okresného súdu v tom, že vzhľadom k tomu, že dlžník (odporkyňa) Žiadosť/Zmluvu podpísala dňa 17.08.2010 a veriteľ Žiadosť/Zmluvu podpísal dňa 19.08.2010, kedy následne resp. až vtedy do zmluvy doplnil konkrétne údaje o schválenom revolvingovom úvere (bod 6.), že takúto zmluvu o revolvingovom úvere nemožno mať za riadne a platne uzavretú. Údaje o schválenom úvere v čase, kedy Zmluvu o revolvingovom úvere podpisovala odporkyňa, totiž vôbec neboli obsahom zmluvy, a preto ich odporkyňa písomne akceptovať nemohla. Revolvingový úver, vrátane revolvingu, pri podpise zmluvy odporkyňou nebol teda ani dostatočne individualizovaný všetkými podstatnými náležitosťami z hľadiska zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 9).

Úvahy okresného súdu o tom, že nové údaje alebo takéto vyjadrenie smerom ku odporkyňi predstavuje vlastne nový návrh na uzavretie zmluvy, kde nebolo preukázané, či odporkyňa takéto nový návrh akceptovala, sú správne. Súhlas navrhovateľa s revolvingovým úverom (zo dňa 19.08.2010) je len jednostranný úkon, ktorý nie je zmluvou a neobsahuje dohodu strán o výške úveru a ani o výške úroku z omeškania a ani o zmluvnej pokute. Nedostatok písomného prejavu vôle odporkyne byť účastníkom záväzkového vzťahu za určitých konkrétnych podmienok úveru v tomto prípade zákon sankcionuje neplatnosťou tohto právneho úkonu. Účastníci neuzavreli platne Zmluvu o revolvingovom úvere.“

Vyššie uvedený záver o tom, že zmluva o úvere nevznikla, nesmie so sebou aj ďalší záver a to ten, že žalobe o určenie neplatnosti Dohody o poskytnutí služby nebolo možné vyhovieť. Následkom vadnosti právneho úkonu je to, že ide o právny úkon a) zdanlivý, b) neplatný, c) odporovateľný a d) právny úkon, od ktorého možno odstúpiť.

V právnej monografii HULVA, T. Vady právnych úkonu v súkromnoprávných vzťahoch a jejich dôsledky. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2011, s. 264 sa uvádza, že právna teória vedľa neplatnosti právnych úkonov rozlišuje tzv. zdanlivosť právnych úkonov, resp. ich neexistenciu (non negotium). Ide o situáciu, kedy právny úkon vôbec nevznikne. Naproti tomu u neplatného právneho úkonu, tento právny úkon vznikne, vykazuje všetky jeho znaky, avšak nespĺňa všetky náležitosti, ktoré by v prípade splnenia viedli k vzniku platného právneho úkonu.

NS SR vo veci sp. zn. 5 Cdo/143/2000 uviedol - Výklad zákona ako myšlienkový postup, ktorým sa objasňuje zmysel a obsah právnych noriem, musí byť v súlade so zásadami formálnej logiky. Týmto zásadám zodpovedá taký výklad, podľa ktorého nemôže byť neplatným nejestvujúci právny úkon. Neexistujúci právny úkon nemôže odporovať zákonu, nemôže byť vadný a teda neplatný, i keď z praktického hľadiska by sa určovanie jeho neplatnosti mohlo javiť ako účelné. Riešenie prípadných sporných právnych vzťahov súvisiacich s tvrdením o neexistencii právneho úkonu alebo o jeho zdanlivosti /ničotnosti/ je dobre možné inými žalobami, a to aj určovacími, s iným predmetom určenia, pri ktorých na žiadanom určení by bol daný naliehavý právny záujem.

Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že napriek tomu, že na požadovanom určení bol daný naliehavý právny záujem podľa § 80 písm.c) O.s.p., nebolo možné žalobe v časti o určenie vyhovieť, pretože nemožno určovať neplatnosť právneho úkonu, ktorý nevznikol.

Súd sa nestotožňuje s tvrdením žalovaného, že Dohoda o poskytnutí služby je individuálnym dojednaním a v prípade, ak by došlo k platnému vzniku úverovej zmluvy, hodnotil by ju takto - súd takúto Dohodu o poskytnutí služby napriek deklarácii, že jej podpisom nie je podmienený podpis úverovej zmluvy považuje za dojednanú aj len podpisom za bodom 13, pretože ak by tomu tak nebolo, tak potom nie je zrejmé, ktoré body žiadosti/zmluvy sú vlastne podpisom dlžníka kryté, keďže toto zmluvné dojednanie nemá samostatné číselné radenie ale je radené v kontexte cele žiadosti/zmluvy. Ide podľa názoru súdu o nekalú obchodnú podmienku, ktorej cieľom nie je nič iné ako znížiť sumu úveru vyplácanú dlžníkovi nachádzaním spôsobu neoprávneného obohacovania sa spôsobom navonok neutrálnym. Takýto postup súd v žiadnom prípade s ohľadom na ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany nemôže aprobovať. Túto podmienku by súd aproboval v prípade, ak by platba za odklad splátok mala prebehnúť až potom, ako k samotnému odkladu splátok dôjde. V takomto prípade by bola naplnená premisa, že za plnenie spotrebiteľa, teda dlžníka, bolo reálne poskytnuté plnenie veriteľa, teda dodávateľa.

Neobstojí ani prípadná námietka, že navrhovateľom zmluvy ako takej je spotrebiteľ. Napriek tomu, že spotrebiteľ túto predpripravenú zmluvu vrátane všeobecných obchodných podmienok podpisuje ako prvý, nemožno ho mať za navrhovateľa v klasickom zmysle, pretože návrh zmluvy žiadnym spôsobom nepripravil a nemohol do neho dokonca ani žiadnym spôsobom zasiahnuť. Existuje totižto rozdiel vo faktickej moci účastníkov zmluvného vzťahu - napr. práve pri uzavretí zmluvy podľa všeobecných obchodných podmienok, ktoré cestou privátneho zákonodarstva menia via facti zákonné dispozitívne právo. Znamená to, že spotrebiteľ je tlačný do pozície oferenta vo vzťahu k tomu, kto tento návrh (pre spotrebiteľa takmer vždy v niečom nevýhodný) pripravil.

Výsledkom činnosti nebankových spoločností ale aj bánk a ich sofistikovaného vnucovania zmluvných podmienok spotrebiteľom je tak podľa názoru procesného súdu záver, že zmluvná sloboda sa stáva fiktívnou kulisou pre výkon neoficiálnej nadvlády nad inými prostredníctvom súkromného práva a dokonca sa prostredníctvom vyjadrení uvedených právnických osôb konštatuje, že sa to robí pod zámenkou racionalizácie právnych vzťahov a za súhlasu spotrebiteľov, čo vedie k tomu, že sa už v žiadnej dôležitej oblasti neuplatňuje slobodné sebaurčenie prostredníctvom zmluvy.

Súd teda uzatvára, že zmluvná podmienka, ktorá môže reálne viesť (paradoxne u riadne platiaceho dlžníka - spotrebiteľa) k tomu, že spotrebiteľ poskytne dodávateľovi plnenie bez reálneho protiplnenia spôsobuje značnú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktorá nie je vyrovnaná žiadnym benefitom pre spotrebiteľa.

Súd sa nestotožňuje ani s tvrdením žalovaného, že Dohoda o poskytnutí služby je samostatným právnym úkonom -

Podľa § 52a Občianskeho zákonníka

(1) Ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzujú sa každá z týchto zmlúv samostatne.

(2) Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

Z obsahu Dohody o poskytnutí služby je zrejmé, že nejde o samostatný právny úkon ale zmluvné dojednanie, ktoré je súčasťou úverovej zmluvy, bez uzavretia ktorej by samostatne existovať nemohla. Ak by totiž platne nevznikla úverová zmluva, Dohoda o poskytnutí služby by sa nevzťahovala k žiadnym splátkam, ktorých odklad mala zaručovať a teda by bola bezvýznamná. Z uvedeného teda o jej samostatnosti niet dôvodu uvažovať.

Bezdôvodné obohatenie

Posudzovaná Zmluva o spotrebiteľskom úvere (v prípade, ak by vznikla, k čomu však nedošlo) má však aj ďalšiu vadu, ktorá by spôsobovala, že úver je bezúročný a bez poplatkov a to, že síce obsahujú uvedenie počtu splátok úveru ale neobsahujú uvedenie konečnej splatnosti úveru.

Za toto uvedenie nemožno chápať dátum uvedený v listine s názvom „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere číslo XY.“

Právna povaha tohto oznámenia je sporná, a možno ho považovať za interný dokument veriteľa. V zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere bode 2.2 sa síce uvádza, že Veriteľ je povinný odoslať Dlžníkovi Oznámenie Veriteľa o schválení úveru Dlžníkovi, avšak na rozdiel od bodu 14 Zmluvy (neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere sú zmluvné dojednania), nie je vo vzťahu k Oznámeniu nikde v zmluve uvedená inkorporačná doložka, že toto Oznámenie je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Preto treba mať údaj o konečnej splatnosti úveru za neuvedený.

Zmluva rovnako neobsahuje uvedenie úrokov a ani povinný rozpis splátok.

V prejednávanej veci má súd za to, že o revolvingový úver ani nešlo. Išlo o klasický úver s možnosťou navýšenia. Revolvingový úver je totiž úver, ktorý umožňuje klientovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania veriteľa. Príkladom revolvingového úveru sú kreditné karty, pri ktorých je klientovi poskytnutý úverový rámec. Ak klient vyčerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpanú sumu splatí jednorazovo, hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec. Ak vyčerpanú sumu spláca postupne, bude mať stále k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa zároveň s každou splátkou zvyšuje.

Pri revolvingovom úvere teda nie je možné určiť počet splátok, ktorými bude splatený, čo nezodpovedá počtu dojednaných splátok v zmluve uvedených, pričom chýba aj základný princíp revolvingu, teda obnovovanie úverového rámca jeho splácaním.

Vzťah medzi účastníkmi konania, tak treba posudzovať ako vzťah z bezdôvodného obohatenia, pričom išlo o plnenie bez právneho dôvodu (k vzniku zmluvy a to aj neplatnej pre nedostatok prieniku oferty s jej prijatím nedošlo).

Podľa § 451 Občianskeho zákonníka

(1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka - Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka - Ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

V prejednávanej veci išlo o plnenie bez právneho dôvodu a vzhľadom na výšku žalovaným poskytnutej sumy a žalobcom vrátenej sumy, je výška bezdôvodného obohatenia 451,56.

Pokiaľ ide o námietku premlčania vznesenú žalovaným k tejto súd uvádza:

Podľa § 107 Občianskeho zákonníka

(1) Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

(2) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

V prejednávanej veci dochádzalo k bezdôvodnému obohacovaniu žalovaného každou sumou zaplatenou nad výšku poskytnutej istiny.

Istina vo výške 1027,21 € bola splatená ku dňu 24.05.2014 a ak žaloba bola podaná dňa 20.05.2015, bola podaná v rámci subjektívnej aj objektívnej premlčacej doby.

Náhrada trov konania

O náhrade trov konania rozhodne súd podľa § 151 ods.3 O.s.p. v lehote 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v 3 vyhotoveniach na Okresný súd Prešov, pričom odvolanie musí mať náležitosti uvedené v ust. § 205 ods. 1 a 2 O. s. p..

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.